

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

מ' אין מוכרים ביצת
דרייפה. צריי"ף הגירסא
נצילה:

שיטה מקובצת

עוצרי דגים. צילי הדגים כמות א
עבה כדור פלוט"א: כודרס ועגול
עגולות לחודה הוה משמע עגולה
כודרת ועגולות כעגולה של כדור
צבוי והדר מפרס ראש אחד כל
וראש אחד חד דלל כדור ממס אל
משוכה לארעה ועגולה לרחה: דל
פלט"א בלע"ו. שאני חד אלל כדור:
חלון. אלצ'ין: חלון. מוי"ל:
צילס השרץ. צב והלטת מטילין
צילים. ולקמן מפרס למאי הלכתא
אשמעין שהיא צילת השרץ לימני
טמאה סתמא: בחסוכות. לריכא
מיקסא כדורית ועגולות: בטרופות
בקערה. שהכל מעורב: אין מורין.
צילת של תרנגולת טרפה לעובד
כוכבים דילמא הדר ומוצין לה ישראל
אלל א"כ טרופה בקערה דמו לא וצין
לה ישראל מיניה לפיכך הואיל ומותר
למכור להם צילת טרופה בקערה אין
לוקחין צילים טרופות דלמא דטרפה
הוא וצנה ישראל ניהליה: הכי
גרסינן אלל אמר ר' יורא מימינן לאו
דאורייתא. הך סימני צילת וצין
הלכה למשה מסיני וניהו ולא סמכין
עלייהו: ח' ספיקוס הן. צפופות
דלמחן לעיל בשמעתא: ליבדוק
צצילים דידהו. ומהם הוא ויכר אס
עוף טהור הוא: ודאי עמאה. ואי
אמר לך עובד כוכבים של עוף פלוני
טהור הוא ודאי משקר: אלל ראש אחד
דד כו'. סיעתא הוו הך סמני
לעובד כוכבים דלצרי אי אמר לך של
עוף פלוני טהור סמוך עליה דקא
מסייעי ליה סימני ואי לא לא תסמוך
עליה: ה"ג דליאט דעורבא דמי
ליוונה: ריקמה. וזר השרץ בתוכה:
וניקבה. שיוכל ליגע בריקוס: של
נחש דומה לשל שרץ וטומאה אין
נחש: השרץ על השרץ. ואי לא אשמעין
שהיא צילת השרץ אלל עמאה סתם
ה"א משה עוף טמא הוא דאסירא

מחוזרים יחד: שְׂכוּדֵרִים.
לֵאמֹר. חֲדָא הִיא דְּלִי תִנָּא
עֲדָשָׁה וּכְגִינָה לְהִכִּי תִנָּא
מִחִינֵי קְלוּשָׁה אֵלֶּךָ עֲגוּלָה

"עובדי דגים" ו"תניא גבי ביצים" אלו הן
 סימני ביצים כל שכודרת ועגולגולת ראשה
 אחד כד וראשה אחד חד טהורה ב' ראשיה
 כדן או ב' ראשיה חדן ממאין א' חלבון
 מבחוץ וחלמון מבפנים טהורה חלמון
 מבחוץ וחלבון מבפנים טמאה חלמון וחלבון
 מעורבין זה בזה בידוע שהיא ביצת השרץ
 לא צריכא דחתוכות וליבדוק בחלמון וחלבון
 בטרופות בקערה וכה"ג מי זבנינן מינייהו
 והא תניא א' אין מוכרין ביצת טרפה לעובד
 כוכבים אלא א"כ טרופה בקערה לפיכך
 אין לוקחין מהם ביצים טרופות בקערה
 אלא אמר ר' זירא סימנין לאו דאורייתא דאי
 לא תימא הכי הא דאמר רב אסי שמנה
 ספיקות הן ליבדוק בביצים ידיהו אלא ש"מ
 סימנין לאו דאורייתא אלא למאי הלכתא
 קתני לה הכי קאמר ב' ראשיה כדן או ב'
 ראשיה חדן או חלמון מבחוץ וחלבון
 מבפנים ודאי טמאה רישיה חד חד רישיה
 חד כד וחלבון מבחוץ וחלמון מבפנים ואמר
 לך של עוף פלוני וטהור הוא סמוך עליהם
 בסתמא לא תסמוך עליהם דאיכא דעורבא
 דדמי לדיוגה אמר מר חלבון וחלמון מעורבין
 זה בזה בידוע שהיא ביצת השרץ למאי
 הלכתא אמר רב עוקבא בר חמא לומר שאם
 ריקמה וניקבה (בכעדשה מטמא) מתקיף
 לה רבינא ודלמא דנחש היא אלא אמר
 רבא ישאם ריקמה ואכלה לוקה עליה
 משום שרץ השורץ על הארץ אי הכי
 מאי אידיא דטמאה אפילו דטהורה נמי
 דתניא בכל השרץ השורץ על הארץ
 לרבות

אֲחֵרֵי זֶה מֵשׁוּם שֶׁרָץ הָאָרֶץ
בֶּן יַעֲקֹב מִדְּרַבָּן הוּא
ר' הוּא וְלוֹקָה לְדַבְּרֵי הַכֹּל
לִיכָא דְלֵאוּ שֶׁרָץ הוּא:
גִּיעוּלִי

ח על רוב צדיים שמאזין ציינו דשל עופות טהורים
 ו"ג דלסר" הכא ליקח מהם צדיים טרופות נקערה לא
 נכחא מילתא דשרלח מכרס לו לפי שהיו של טרפה אבל
 חשיטין שמה היה צהם דס דרוב צדיים אין צהם דל
 ח"ר"ת היה אוסר ליקח מן העוזדי כוכבים אוכליא"ל
 והתירוהו והכלי האל שנילוש צדיים וגאסרו מטעם שלכר
 ידי שמה ושלל גזר דשלקות קדמה הרבה מדע
 אוכל בפקק משצירי וכלכלתי ומים בפקק מתן לו ושת
 ועלמא הוא ואי מ"ח דברים היחה לא אף טועה צה
 ככל ישראל ומיהו נראה דלע"ג דלמרינן הלכה כמאן דלסר
 סה שגלושה צדיים אין לאסור משום דקמחא עיקר כיון ד
 צפרק אין מעמידין (שם לה) גבי ח (קרי' דגיס) אין צהם
 שסם ציטולי עוזדי כוכבים ופרך פשיטא ומשיי מהו דלר
 גזר ואלע"פ שהקמח מעורב צו ומטעם זה אין להסיר ע
 מתחילתו הוא נאסר משום ציטולי עוזדי כוכבים וזה דמי
 בקמח וניקבה **מטמא במעדרשה**. דווקא כוכבים כלתנ
שחא ירקמא ואלבדל צוקה עליה משום שרין ב' ואל
 דצבורות (דף ה:) והאי טעמא אסרינן תסם מי גרליש ש
 ווכי האי גוונא) משמע צ' גיד הנשה דקרא דצת היענה
 משום דלא אשכח מידי דלתי מחי ושריא כדלמר צ"ק ד
 כן דקאמר מנין לצייל טעמא שאסורא ולא קאמר מנין ל
 ח (דף קה) גבי שלוח הקן מקח לך ולא לכלבץ דממעטין
 גוף טמא דס"ד דשרי משום דליכא מידי דלתי מחי וס
 ופילו צנוף טמא דיוקא דלך ולא לכלבץ הוא אוקמינן
 גבי חלז צהמה טמאה והשתא ניחא הלא דנקט היענה
 טהור טהור טהור טהור הוא דקרא דצת היענה
 שכן ציטא טרפה וצריש מסכת ציטא (דף ג:) משמח

אלו מטרפות פרק שלישי חולין סד.

בִּדְרָתָא. פִּי הַקּוֹנֵן דְּדוֹר פְּלוֹטִיא צִלְעוּ מִשְׁמַע דְּגֵרִם כּוֹדֶת
צִרִיָּשׁ דְּדוֹר שְׁהוּא פְּלוֹטִיא אַחֲרוֹנָא צִרִיָּשׁ כְּדָאמֵר
בְּחִיגָה(י) (דף א) דְּצִרִי כְּחִסִּים כְּרִבּוּזוֹת כְּדוֹר שֶׁל צִוּוֹת וּמַהֲלָה דְּכִתִּיב
(שְׁעִי(ה) כֹּחַ) כְּנֹף יִלְנֶפֶת [יִלְנֶפֶת] דְּדוֹר אֵל אֶרֶץ רַחֲמַת יְדִים וּפִי שֶׁסּ כְּקוֹנֵטֵרִם

ליה למימר כדכור אלף אומר ר"ה
 דקפ שימוש הוא כבר שהולך וגולה
 אל ארץ רחבת ידים במקום שאין
 מכירים אותו דור כמו (תהלים פד)
 (גד) מדור דבלי רשע וצדק פקק
 אין מעמידין (ע"י ד. ט.) גרים כפרים
 כודת דגל"ת ופירש עגולה ככל:
סימנין לאו דאורייתא. אומר
 ר"ת לדוקא סימני צינים
 משום דליכא דעורב דלמו לדיניה
 אכל סימני עוזרי דגים דאורייתא יש
 לסמוך עליהם כדלמר סוף פרק ר"ב
 מעמידין (ע"י ד. ט.) (שם) דלמו רב
 קרבי דגים אין נקחין אלף מן המומחה
 ופריך ל"ל מומחה לדוקא בסמינן
 דתינא כסימני צינים כו' ומשני
 שנימוחו ולא משני סימנים לאו
 דאורייתא וכי תימא משום דשמע
 ליה דבכל ענין אין ניקחין אלף מן
 המומחה אפילו אמר של דג פלוני
 וטורו דלא היה ראוי לסמוך עליו
 דעל כרחק לא איירי בכל ענין בדאומר
 מלחמים נקחים אף של מן המומחה
 ועל זה אנו סומכים לאכול אותן
 דגים שקורין דרגט"א כזע"א ואפילו
 לא ידעין אס נשרו מסקשין כשעה
 שעולה דגים ומיטו סמכין סימני
 עוזרי דגים המיטו כירושלמי משמע
 דאין לסמוך על סימני עוזרי דגים
 דגרסי' התם נתן דר אלא קס קמיה
 דשמואל אמר ידענא מפרשא דין
 עוזרי דגים טהורים לעוזרי דגים
 טומאים עוזרי דגים טומאים עגולים
 עוזרי דגים טהורים ארוכים אחזי ליה
 (ד'הע"א דקלפיתא) אמר ליה כוה מהו
 א"ל טהור אמר ליה לא יצא לי דלמדת
 על טהור טמא אלף סופך דלמר על

טמא טהור אלמא אין צודקין צסימנין כדהדר ליה שמואל לנתן לז
אבא ומשמע אפי' על סימני הברייתא אין לסמוך מדלא אמר לו
שידוק בסימני הברייתא וגם מה שאמר נתן בר אבא הן סימני
הברייתא והש"ס ידן הוה מני לשנוי הכי אלף דשפיר קא משני
ומה שאנו לוקחין מן העובדי כוכבים צייט אע"פ שאינם אומרים
דשל עופות טהורים הם ומה שאנו לוקחין מן העובדי כוכבים
צייט טהורים כמקרה לא דמיא דהכל אורחא ריעותא מדמיין להו
לפי שהיו של טהרה אבל עיסה שגלושה צייט לא חיישינן ואוליין
דרוב צייט אין בהם דם ומעשים בכל יום שאנו אוכלין צייט
ן העובדי כוכבים אוכלינ'ם וקנטינ'ם משום צשולי עובדי כוכבים
צייט ונאסרו ממעט שלקות שלא היה בכלל ההיתר דשמי גזירות
לקות קדמה הרבה מדע מדבעי למימר בסוף פרק אין מעמידין
ומים בכסף תמן לי וסחתי מה מים שלא נשתנו אף אוכל שלא
היתה לא היה טועה זה הש"ס שידועות לכל היו דלדמר צפרק
דלמרינן הלכה כמאן דלסר צייט משום צשולי עובדי כוכבים דפי'
משום דקמחא עיקר כיון דמבצין עליה המוציא לחם מן הארץ ואנו
צ' (קרבני דגים) אין בהם משום צשולי עובדי כוכבים ואי עבדינהו
דיך פשיטא ומשני מהו דמימא הרסנא עיקר קמ"ל קימחא עיקר
ומטעם זה אין להמיר עיסה של פטטיד"א שאפלו עובד כוכבים
זולי עובדי כוכבים ולא דמי לעיסה שגלושה צייט שהצטננה
שח. דווקא יקצבה צפרק העור והרוטב (למן קט): צייט שרץ
ה' אפי' משום שרץ בן'. ואי' לא לכולהו ולמלקות לדין צייט קמחא
ע' אדריהם ההם מי רגלים של חמור י' וכן למקומות צייט טמאה
הגשה לקרן דבת היענה לא אינטריך לגופיה אלף למידק מניה הא
נחי ושריא דלדמר צפ"ק דבכורות (דף יא.) גבי חלב של צממה טהורה
שאטורה ולא קאמר מנין לצייט טהורה שמתרת וגרסא לפרש דצייט
לך ולא לכלבין דממעטין מניה עוף טהור רובן על גלי עוף טמא
דליכא מדי דלמי ממי ושריה רחמנא ויך צייט כי אבר מן החי
ולא לכלבין הוה אוקמינן אאפרוחים טמאים אבל צייט וישרתו
שבת ינחא הא דנקט צייט שרץ דווקא ריקמה אסירא ואי לא
דכנב קר' דבת היענה ולא צטרך ומייה קשה כיון דצייט
נסכת צייט (דף ג:) משמע דלסריא מדלורייתא וי"ל דלמסבנא

עין משפט
נר מצוה

סג א מיי פ"ג מהלכות
מאכלות אסורות
הלכה כ סמג לאוין קלך
"ושע"ר י"ד ק"י פה סעי'
ח:
סד ב מיי שם הלכה יט
"תושע"ר שם ק"י פו
סעיף י' וע"ש בהגה"ה:
סה ג מיי שם הלכה י"ז
ועיין בהשגות
מז"מ ותמג שם "תושע"
י"ד סימן פו סעיף א':
סו ד מיי שם הלכה ח
"תושע"ר שם סעיף ח

יה אור השלם

- וְכָל הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל
הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא
אֵכֵל: וַיִּקְרָא יָא מֵא

לעזי רש"י

לוט"א [פילוט"א].
דור.
לט"א [פל"ט].
טות.
לבו"ן [אלבו"ם].
לבון (הביצה).
ויי"ל [מיו"ל].
למון (הביצה).

מוסף רע"י

[illegible]

יבינו גרשום

[illegible]

(נראה דל"ל שריקס השרץ
תוכה דמי כשרץ עלמו וכו'.